

Tăcerea mea

M Horlaci

Am tăcut prea mult
atât de mult încât tăcerea mea a fost interpretata drept slăbiciune
sufletul meu însângerat lasă urme pe cer
eliberat de frică m-aplec să culeg:
roua din flori
din stele
si zori
printre versuri alerg
în pieptu-mi fiori
veghează la poarta inimii mele
durerea mă sfâșie în mii de bucăți
în stropii de ploaie revin zbuciumat
un înger bolnav cuprins de tristețe
m-alintă ciudat
de sus mă privește
eu plâng întristat
prăpastia lumii
în mine din nou
tot crește, tot crește.